

Vardagens relationer

Natalia Ginzburgs essäer *Små dygder* har kommit i en fin nyutgåva. Bokens elva essäer är skrivna mellan 1944 och 1962 och rör sig från krigstidens Italien fram till 60-talets England. Essäerna är fristående och skrivna under mycket skilda omständigheter men sammantaget bildar de ändå en slags fragmentarisk självbiografi.

Ginzburg har skrivit både romaner, pjäser, noveller och essäer. *Små dygder* hänger nära samman med hennes välkända roman *Familjelexikon* som även den nyligen har kommit i nyöversättning

Ginzburg föddes 1916 i Palermo på Sicilien av en judisk far och en katolsk mor. Hon växte upp i Turin i en radikal och intellektuell miljö. Tillsammans med maken Leone ingick hon i en grupp med antifascistiska aktivister i försvaret för pressfrihet när kriget blev ett faktum. Intresset för politik bar hon med sig genom hela livet och 1983 valdes hon in i det italienska parlamentet.

I *Små dygder* blandas bilder från den italienska landsbygden, dit hon ofrivilligt förvisats av den fascistiska regimen, på grund av sitt och makens politiska engagemang, med ett borgerligt och tillrättalagt liv i 60-talets London där Ginzburg vid den tidpunkten är bosatt. Där vantrivs hon både i sitt nya äktenskap och i landet och beskriver en konstant hemlängtan. En annan slags exil, inte bara geografisk utan också känslomässig.

Hennes teman rör sig mestadels kring de vardagens relationer som formar våra liv; vänskap, äktenskap och föräldraskap. Alltid mot en politisk och värdegrundad fond. Men hon stannar också vid och beskriver förhållandet till sitt skrivande, om konsten som ett kall, det som hon ser som sin längsta relation.

Vinter i Abruzzerna som inleder boken visar på livet för en ung kvinna och mor som tvingats i exil med sin familj och hur hennes make torteras och mördas av den italienska fascistiska polisen.

"Min man dog i Rom i Regina Coeli-fängelset några få månader efter att vi hade lämnat byn. När jag tänker på det fasansfulla med hans död i ensamhet och på de ångestfulla valmöjligheter som föregick hans död frågar jag mig om detta har hänt oss – vi som brukade köpa apelsiner hos Girò och gå på promenader i snön".

Hennes ambivalenta känslor för det senare livet i London uttrycks till fullo i essäerna *Han och jag* samt i *Lovord och Klagovisa över England*. I den förstnämnda beskriver hon sin makes personlighet enbart genom hur han skiljer sig från henne och i den senare konstaterar hon att England är världens mest melankoliska land, men mycket civiliserat och att engelsmännen saknar fantasi. Hon längtar konstant till Italien – *"ett land där allt fungerar illa. Där oordning, cynism, inkompetens och oreda härskar"*.

Själv har jag också fastnat för essän *Mänskliga relationer* som i mitt tycke väldigt träffande sammanfattar utvecklingen från barn och ungdom till vuxenliv och åldrande. Många tankar som väcker ett starkt igenkännande. Om hur vi förhåller oss till och interagerar med varandra under olika utvecklingsstadier i livet.

"Mänskliga relationer måste återupptäckas och återuppfinnas varje dag. Vi måste hela tiden komma ihåg att varje slags möte med vår nästa är en mänsklig handling och således alltid något bra eller dåligt, sanning eller lögn, kärleksgärning eller synd."

Äger då dessa tämligen ålderstigna essäer någon aktualitet även idag? Jag kan svara ett obetingat ja på den frågan. Titelessän om barnuppfostran som avslutar boken känns faktiskt

lika dagsfärsk nu som när den först skrevs 1960.

Heléne Nellvik

Små dygder

Originalalets titel: Le piccole virtù

Natalia Ginzburg

Albert Bonniers Förlag

